

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
12 У 4185/16
6.3.2018. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, као председника већа, мр Зорана Рељића и Павела Јонаша, као чланова већа, са судским саветником Катарином Пецић Илић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., ради поништаја решења туженог органа Дисциплинског тужиоца Адвокатске коморе Србије, број 13/2016 од 8.2.2016. године, у предмету дисциплинском, у нејавној седници већа, одржаној дана 6.3.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем се одбија приговор подносиоца пријаве А.А. из ..., изјављен против решења Дисциплинског тужиоца Адвокатске коморе Београда, број 120/2015 од 30.12.2015. године, којим је одбачена пријава поднета од стране А.А. из ..., против Б.Б. адвоката из

Тужбом поднетом Управном суду дана 15.3.2016. године, уређеном поднеском од 11.4.2016. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа, наводећи да је за одлучивање по поднетој пријави искључиво надлежан дисциплински тужилац, а не заменик дисциплинског тужиоца, изражавајући притом сумњу у пристрасност органа који су по пријави одлучивали. Тужилац сматра да је неоснован навод решења донетог по пријави који се односи на то да ли је адвокат против кога је тужилац поднео дисциплинску пријаву имао уредно пуномоћје, истичући да се пуномоћје адвокату даје у два примерка од којих се један предаје органу пред којим се заступање врши, а други остаје адвокату, те би стога у конкретном случају пуномоћје

било представљено да је постојало. Стога је, по налагању тужиоца, смешан закључак туженог органа да пријављени адвокат није нарушио кодекс адвоката. Предложено је да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и предмет врати туженом органу на поновно одлучивање и то искључиво од стране дисциплинског тужиоца.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при наводима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из стања у списима предмета произлази да је тужилац поднео дана 1.6.2015. године дисциплинску пријаву против Б.Б. адвоката у ..., у којој је наведено да је пријављени адвокат повредио норме понашања и Кодекс професионалне етике, тако што је у корист странке В.В. из ... иницирао покретање поступка пред Центром за социјални рад – Одељење Земун, лажну иницијативу грађана да то одељење да предлог надлежном суду у Београду да тужилац буде лишен пословне способности, јер није способан да управља својим поступцима и да располаже својом имовином. У пријави је оспорено овлашћење пријављеног адвоката за покретање наведеног поступка пред Центром за социјални рад, уз навођење да је Трећи основни суд у Београду одбио предлог адвоката Б.Б. за лишење пословне способности тужиоца, те да стога тужилац подноси дисциплинском органу пријаву против именованог адвоката, истичући да је радио супротно закону и Кодексу Коморе, те да је радио искључиво у личном интересу, а на штету тужиоца, предлажући првостепеном органу да против пријављеног адвоката покрене дисциплински поступак и изрекне му одговарајућу казну.

Поступајући по наведеној пријави, првостепени орган је прибавио изјашњење адвоката Б.Б. против кога је поднета пријава у овој ствари, који је у изјашњењу навео да је тачно да је у име групе од 19 грађана пред Центром за социјални рад покренуо поступак делимичног лишења пословне способности подносиоца пријаве, уз коју иницијативу је поднео одговарајућа пуномоћја за свих 19 странака, јер да није било тако ЦСЗР Земун не би, сходно Закону о општем управном поступку, поступао по поднетој пријави, истичући да су многобројни грађани Земуна тражили помоћ од надлежног државног органа, јер су изложени константном подношењу пријава разним државним органима од стране А.А., а што је детаљно описано у садржини иницијативе. У одговору је такође навео да му никада није била намера да вређа подносиоца пријаве, већ да у границама закона помогне својим властодавцима који имају проблем у свакодневном животу услед пријава поднетих од стране А.А..

Првостепени орган је у образложењу решења донетог по поднетој пријави навео да оценом навода пријаве, датог изјашњења пријављеног адвоката и приложених доказа, нашао да није могуће утврдити основаност навода пријаве, односно да у радњама пријављеног адвоката има елемената повреде Кодекса професионалне етике адвоката извршених на начин како то описује подносилац пријаве.

Одредбом члана 93. став 1. Статута Адвокатске коморе Београда ("Службени лист града Београда", број 93/16), предвиђено је дисциплински органи Адвокатске коморе Београда поступају према правилима дисциплинског поступка која су прописана Статутом Адвокатске коморе Србије и овим статутом, а своје одлуке

доносе на основу Устава, закона, Статута Адвокатске коморе Србије, овог статута, Кодекса професионалне етике адвоката и других позитивних општих аката и прописа.

Статутом Адвокатске коморе Србије ("Службени гласник РС", бр. 85/11...86/13), прописано је да су дисциплински органи Адвокатске коморе Србије Дисциплински тужилац и Дисциплински суд, који у дисциплинском поступку поступају као другостепени органи, ако овим статутом није другачије одређено (члан 40. ст. 1. и 7.), те да Дисциплински тужилац има 16 заменика и то по два заменика из сваке адвокатске коморе у саставу Адвокатске коморе Србије, који у дисциплинском поступку имају иста права и дужности као и дисциплински тужилац, а дужни да поступају по његовим обавезним упутствима (члан 41. став 2.).

Одредбама чл. 197. до 247. Статута Адвокатске коморе Србије уређена су питања везана за покретање и вођење дисциплинског поступка против адвоката и адвокатских приправника, тако што је, поред осталог, прописано да је дисциплински тужилац орган дисциплинског гоњења и има шест заменика, који у дисциплинском поступку имају иста права и дужности као и дисциплински тужилац, а дужни су да поступају по његовим обавезним упутствима (члан 199. ст. 1. и 2.), да дисциплински поступак покреће дисциплински тужилац адвокатске коморе у чији именик је уписан адвокат против кога се поступак покреће (члан 201. став 1.), да о поднетој пријави дисциплински тужилац обавештава пријављеног адвоката, уз достављање пријаве и приложених доказа са позивом да се у року осам дана од дана пријема, о пријави изјасни (члан 202. став 1.), да по приспећу изјашњења пријављеног адвоката, односно доставе додатних објашњења и доказа од подносиоца пријаве, дисциплински тужилац одлучује решењем да ли ће подићи оптужницу или одбацити пријаву (члан 205.), те да ако дисциплински тужилац одбаци пријаву, подносилац пријаве не може преузети гоњење пред дисциплинским судом адвокатске коморе, али може у року од осам дана од пријема решења о одбачају пријаве уложити приговор дисциплинском тужиоцу Адвокатске коморе Србије (члан 206.).

Полазећи од цитираних одредаба Статута Адвокатске коморе Србије, тужени орган је у оспореном решењу, а по претходној оцени свих релевантих чињеница нашао да је приговор неоснован, будући да је наведено решење првостепеног дисциплинског органа правилно и на закону засновано. Тужени орган оцењује неоснованим наводе подносиоца приговора, овде тужиоца, да пријављени адвокат није имао пуномоћја деветнаест грађана чије је интересе заступао, из разлога што ни Центар за социјални рад, а ни суд не би дозволили приступ адвокату Б.Б. ради поношења иницијативе у име тих деветнаест грађана. Стога је закључено да је пријављени адвокат поступао у име и за рачун својих властодаваца и пред надлежним органима штитио њихове интересе. Навод приговора да је пријављени адвокат тражио лишење пословне способности подносиоца пријаве из сопствених интереса, оцењен је као неоснован, из разлога што, по налажењу туженог органа, пријављени адвокат нема никакву корист од делимичног лишавања пословне способности подносиоца пријаве. На основу изнетог, одлучено је као у диспозитиву оспореног решења.

По оцени Управног суда, оспорено решење је правилно и на закону засновано из разлога који су у њему дати, а које као правилне и довољне прихвата и овај суд, налазећи притом да се ни наводима тужбе не доводи у питање правилност и законитост оспореног решења. Ценећи, наиме, тужбени навод према коме је

првостепено и оспорено решење морало бити донето од стране дисциплинских тужилаца Адвокатске коморе Београда, односно Адвокатске коморе Србије, а не од њихових заменика, Управни суд налази да је тај навод неоснован. Ово стога што је цитираним одредбама чл. 199. и 201. Статута Адвокатске коморе Србије прописано да дисциплински тужилац, као орган дисциплинског гоњења адвокатске коморе у чији именик је адвокат уписан, има заменике који у дисциплинском поступку имају иста права и дужности као и дисциплински тужилац и дужни су да поступају по његовим обавезним упутствима, из чега, по схватању Суда, следи да је су наведена решења по пријави, односно по приговору, донета од стране надлежних органа. Суд је ценио и остале наводе тужбе који се односе на правилност оцене туженог органа у погледу повреде Кодекса адвокатске етике од стране пријављеног адвоката, али је нашао да исти нису од утицаја на другачије одлучивање у овој ствари, из разлога који су дати у оспореном решењу, а које овај суд прихвата као правилне и довољне. Суд указује туженом органу да је у образложењу оспореног решења погрешно наведен датум поношења пријаве од стране тужиоца, те налазећи да се ради о очигледној грешци у изради решења, налаже туженом органу да исту исправи, у складу са законом.

Полазећи од изнетог и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је решавао без одржавања усмене расправе, будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 6.3.2018. године, 12 У 4185/16

Записничар
Катарина Пецић Илић,с.р.

Председник већа-судија
Жељко Шкорић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП